

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti povinnej **V. I.**, bývajúcej v P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane povinnej Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom v Nitre, Petzwalova 12, IČO: 44 205 735, **o vymożenie 1 825,53 € s príslušenstvom,** vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 13 Er 70/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. júna 2014 sp.zn. 22 CoE 39/2014, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Poprad uznesením z 20. januára 2014 č.k. 13 Er 70/2011-61 zastavil exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) podľa § 57 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok); vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie. V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dojednaná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinnú zbavila reálnej možnosti ochrany jej

práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka). Neplatnou rozhodcovskou doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu medzi oprávnenou a povinnou, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom. Toto uznesenie napadla odvolaním oprávnená.

Krajský súd v Prešove uznesením z 18. júna 2014 sp.zn. 22 CoE 39/2014 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o zastavení exekúcie potvrdil. Návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) zamietol s odôvodnením, že je neopodstatnený. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za správne a dostatočne odôvodnené; k odvolacej argumentácii oprávnenej uviedol, že súd prvého stupňa bol v danom prípade povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Doplnil, že rozhodcovská doložka nebola uzatvorená platne aj pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu v potvrdzujúcom, výroku napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. v konaní vystupoval ako vedľajší účastník subjekt, ktorý nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 CoE 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne.

V súvislosti s namietanou vadou podľa ustanovenia § 237 písm. b/ O.s.p. dovolací súd dopĺňa, že námietka oprávnenej nie je dôvodná. Predmetné ustanovenie sa totiž zaoberá otázkou právnej subjektivity účastníkov konania (§ 19 O.s.p. v súvislosti s § 7 a § 18 a nasl. Občianskeho zákonníka) a ich existencie, resp. neexistencie v právnom zmysle slova (pozri aj uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 6 Cdo 15/2011, 5 Cdo 441/2014 alebo 7 Cdo 21/2010) a nie prípustnosťou vedľajšieho účastníctva. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník ako občianske združenie je právnickou osobou (§ 18 ods. 2 písm. a/ Občianskeho zákonníka) zapísanou v príslušnom registri, má spôsobilosť na práva a povinnosti (§ 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a tým pádom aj procesnoprávnu spôsobilosť (§ 19 O.s.p.).

V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. júla 2015

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová